

men ſaa komme vi dog til en Behandling i et Udvalg, og det er det, ſom jeg har lagt Vægt paa. En ſaadan Udtaleſe havde jeg ventet. Da jeg nu har faaet Ordet, kan jeg ikke Andet end udtale en beſtemt Formening, ja, jeg kan gjerne ſige en Proſtet imod, at den ærede Miniſter igaaſt kom til at bebrejde os Mangel paa Loyalitet (Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet: Det har jeg ikke gjort!). Den ærede Miniſter henviſte til Throntalen, og han ſatte dette i Forbindelſe med Ordet Loyalitet. Dertil er han uberettiget. Throntalen er ikke ſaaledes at forſtaa, at man, fordi man gaar imod, hvad der ſtaaſt i Throntalen, derfor kan beſtyldes for Uloyalitet; thi ſaa vilde det ſe galt ud i Fremtiden, naar Hans Majeſtæt Kongens Raadgivere ved at ſaae Hans Majeſtæts Underſkriſt paa Udtalelſer i Throntalen kunde ſikre ſig, at deres Lovforſlag ikke kunde angribes, uden at man beſtyldtes for Uloyalitet. Dette er ukonſtitutionelt; det kan ikke taales. Vi kunne ikke være tjente med at ſtilles frem ſom uloyale, fordi vi gaa imod et Lovforſlag, der er fremkommet fra Regjeringen ſaaledes ſom dette Lovforſlag, der er fremkommet fra denne Miniſter. Han ſhulde vi ikke det, der almindelig forſtaaſs ved Loyalitet i den Forſtand. Jeg proteſterer derfor paa mine Vegne mod dette Udtryk, brugt i den Forbindelſe, hvori den ærede Miniſter brugte det.

Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg maatte først indſkyde en Bemærkning angaaende Sagens Behandling. Da der synes at være nogen Uoverensſtemmelſe i Opfattelſen af en Sags Stilling, naar den kommer fra et Udvalg, efterſom den kommer til første Behandling eller til anden Behandling — en Uoverensſtemmelſe, ſom dog uden Tvivl vil være mere tilſyneladende end virkelig — vil jeg minde de ærede Medlemmer om, at et Udvalg, enten det er neſat ved den første eller den anden Behandling, ganſke viſt vil kunne udarbejde og i ſin Betænkning vil kunne lade trykke Endringsforſlag eller et helt Lovforſlag, men at Forſkjellen vil være den, at medens dette til anden Behandling fremsættes ſom Gjenſtand for Afſtemning, fremsættes det ved den forſatte første Behandling ſom Gjenſtand for Betragtninger, der kunne være af Betydning for, hvorledes Medlemmerne vilde ſtille ſig til Lovforſlaget ved den forſatte Behandling, men ikke ſom umiddelbar Gjenſtand for Afſtemning.

Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet: Det ærede Medlem, der nu ſatte ſig, gif jo noget bort fra Sagens egentlige Gjenſtand ved at komme tilbage til en Ytring fra min Side igaaſt, hvorefter han nu udtalte ſig i ſit

Foredrag, og hvorefter det havde været pſſkelligt, at han havde udtalt ſig ſtrax, ſaaledes ſom han ſeneſt har gjort, da netop mine Ytringer gif umiddelbart forud. Jeg kan ikke tillade det ærede Medlem at lægge noget Saadant ind i mine Ord, ſom han har forſøgt at gjøre. Hvad jeg talte om, var ikke, at der vilde blive ſteint imod, hvad der fra Regjeringens Side var kommet frem. Jeg har ſaa ſtærkt ſom muligt gjort gjældende, at det var ikke derom, at Striden dreiede ſig, men at man ved den Beſlutning, han den Gang tog Ordet for, vilde ſtoppe enhver Forhandling af denne Sag i dette og i det andet Thing, at man vilde tilintetgjøre Frugterne af det Arbejde, der har været foretaget, ved ikke at lade Sagen komme til 2den Behandling. Det er kun herom, der har været Spørgsmaal. Og naar jeg hentydede til, at denne Lov ikke var ſom mangen anden, der kan komme frem fra Regjeringens Side, af en mindre vigtig Natur, men er af dem, hvorefter det fra Regjeringens Side og gjennem Throntalen fra Kongens Side er fremhævet, at Regjeringen ganſke ſtolede paa Nigsdagens loyale og kyndige Viſtand, ſaa ſtete dette ingenlunde for at lægge Vægt enten paa det ene eller det andet Ord, men for at fremhæve, at i Throntalen var man gaaet ud fra, at man ikke blot ved Lovene i Almindelighed, men netop ſærlig ved en Lov af ſaa ſtor Betydning ſom denne ſkulde kunne finde en loyal og kyndig Viſtand hos Nigsdagen, men at man alſaa ikke vilde komme til at finde den med Henſyn til denne Lov, hvorved der ikke er blevet ſagt Noget om, at ikke i Dvrigt Stemmningen, de Grunde, den Tanke, hvorfra man gaar ud, kunde være loyale. Dette har jeg ikke berørt, og det har jeg ikke i fjernſte Maade villet antyde; men jeg har blot villet ſige, at naar man ſtandsede Lovene ved at negte dens Overgang til 2den Behandling, ſaa viſte det ſig, at den Viſtand, der ſaaledes var gjort Regning paa fra Kongens Side, var udebleven.

J. M. Hauſen: Kongens Throntale er bleven kontraſigneret af en Miniſter, ſom ſidder her, og ſom er ansvarlig for Folkethinget ſom for Landsthinget for, hvad der ſtaaſt i Throntalen; alſaa kan her ikke appelleres til Kongen. Hans Navn maa holdes udenfor; det er konſtitutionelt at holde ham udenfor. Forſaa vidt den ærede Miniſter ſagde, at naar man ſtandsede Behandlingen her, kunde Sagen ikke komme til Landsthinget, tager han fejl; Miniſteren kan indbringe Lovene i Landsthinget, naar han vil, uden Henſyn til, om vi her negte den Overgang til anden Behandling eller ikke. Sa, han er ikke en Gang forhindret i at indbringe den her paa Nh, meget mindre i at bringe den ind i Landsthinget. Dette var alſaa en Feiltagelſe af den ærede Miniſter.

Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet: Jeg ſkal ikke forſætte denne